

เอลียาห์ - หมายเลขสี่

ความเป็นทาส

Jeff Pippenger

2023-10-01

คำพยานของเอลียาห์เริ่มต้นขึ้นเมื่อท่านประกาศว่าจะไม่มีฝนตกตลอดสามปีครึ่ง เว้นแต่ตามคำของท่านเท่านั้น

และเอลียาห์ชาวทิซบี ผู้เป็นหนึ่งในชาวกิเลอาด กล่าวว่าแก่อ่าหับว่า
พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลผู้ทรงพระชนม์อยู่ ซึ่งเราได้ยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์
จะไม่มีน้ำค้างหรือฝนในปีเหล่านี้ เว้นแต่ตามคำของเรา 1 พงศกษัตริย์ 17:1

สามปีครึ่งนั้นเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของคริสตจักรเฮียธราตั้งแต่ปี 538 จนถึงปี 1798 ในปี 1798

เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาแห่งความแห้งแล้ง เอลียาห์ได้เรียกอ่าหับมายังภูเขาคาร์เมล

ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้ประกาศข่าวโศกแห่งการพิพากษาของพระเจ้าเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ.
1844

ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งคือพระบัญชาแก่อ่าหับให้เรียกชนชาติอิสราเอลทั้งหมดมาสู่ภูเขาคาร์เมล

และอยู่มาว่า เมื่ออ่าหับเห็นเอลียาห์ อ่าหับจึงกล่าวแก่ท่านว่า
“ท่านคือผู้ที่นำความเดือดร้อนมาสู่อิสราเอลหรือ?” ท่านจึงตอบว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้ทำให้อิสราเอลเดือดร้อน
แต่ท่านต่างหาก และวงศาวนบิดาของท่าน เพราะท่านได้ละทิ้งพระบัญชาของพระยาห์เวห์
และท่านได้ติดตามพระบาอัลทั้งหลาย บัดนี้จงใช้คนไป
และให้รวบรวมอิสราเอลทั้งหมดมาเฝ้าข้าพเจ้าที่ภูเขาคาร์เมล ทั้งผู้พยากรณ์ของพระบาอัลสี่ร้อยห้าสิบคน
และผู้พยากรณ์ของปาสารูปเคารพสี่ร้อยคน ผู้ซึ่งรับประทานอาหารที่โต๊ะของเยเซเบล”
ดังนั้นอ่าหับจึงใช้คนไปหาบรรดาชนชาติอิสราเอลทั้งหมด
และรวบรวมผู้พยากรณ์ทั้งหลายมาที่ภูเขาคาร์เมล และเอลียาห์ได้เข้ามาหาประชาชนทั้งปวงและกล่าวว่า
“ท่านทั้งหลายจะลี้ภัยอยู่ระหว่างสองฝายนั้นนานเท่าใด? ถ้าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า
ก็จงติดตามพระองค์เถิด แต่ถ้าพระบาอัลเป็นพระเจ้า ก็จงติดตามเขาเถิด”
และประชาชนมิได้ตอบท่านสักคำเดียว 1 พงศกษัตริย์ 18:17-21

อิสราเอลทั้งสิ้นได้ถูกรวบรวมมายังคาร์เมลในสมัยของเอลียาห์

ซึ่งในทางกลับกันเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของวิลเลียม มิลเลอร์ เมื่อคริสตจักรทั้งสามในพระธรรมวิวรณ์
บทที่ 3 ได้ถูกรวบรวมเข้าด้วยกัน คริสตจักรซึ่งในตอนแรกได้หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารในปี 538

เพื่อหลีกเลี่ยงการข่มเหงของเยเซเบล ดังที่เป็นภาพแทนโดยคริสตจักรแห่งเฮียธรา

ได้ออกมาจากถิ่นทุรกันดารในฐานะชนชั่วอายุที่จะต้องเผชิญหน้ากับข่าวสารของเอลียาห์

ซึ่งเป็นภาพแทนโดยวิลเลียม มิลเลอร์ แล้วสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลกก็อ้าปากของมันและกลืนกระแสน้ำแห่งการ
ข่มเหงซึ่งได้ถูกส่งมาต่อสู่นางตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีนั้นเสีย

และแผ่นดินได้ช่วยหญิงนั้นไว้ และแผ่นดินได้อ้าปากของมัน
และกลืนกระแสน้ำซึ่งพญานาคได้พ่นออกจากปากของมัน วิวรณ์ 12:16

ในคำพยากรณ์นั้น “การกล่าวของชนชาติหนึ่ง”

คือการกระทำของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการของชาตินั้น และในปี ค.ศ. 1789

สหรัฐอเมริกาได้สถาปนาเอกสารอันทรงอำนาจจากพระเจ้าซึ่งก็คือรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา

อันเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพที่จำเป็น เพื่อให้มีความคุ้มครองจากการข่มเหงทั้งของบรรดาภคินีแห่งยู

ยุโรปและของคริสตจักรคาทอลิกที่เสื่อมทรามแล้ว

“การที่ชนชาติหนึ่งกล่าวนั้น คือการกระทำของบรรดาอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการของชาตินั้น”
The Great Controversy, 443.

ในปี 1789 ก่อนที่บทบาทเชิงพยากรณ์ของสหรัฐอเมริกาในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
จะเริ่มต้นขึ้นเพียงเล็กน้อย มันพูดอย่างลูกแกะ แต่เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ มันจะพูดอย่างพญานาค

และข้าพเจ้าได้เห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน; และมันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ
และมันพูดเหมือนพญานาค วิวรณ์ 13:11

จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินถูกกำหนดหมายไว้ด้วยการพูดของมัน ในปี 1798
อาหับได้เรียกชนชาติอิสราเอลทั้งหมดมายังภูเขาคารเมล
ซึ่งที่นั่นเอลียาห์กำลังจะเสนอการทดสอบเพื่อพิสูจน์แก่บรรดาผู้ที่เฝ้าดูอยู่ว่า
พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลหรือพระเจ้าของเยเซเบล องค์ใดคือพระเจ้าเที่ยงแท้
เยเซเบลมีผู้พยากรณ์ของพระบาอัลสี่ร้อยห้าสิบคน และผู้พยากรณ์แห่งเสารูปเคารพสี่ร้อยคน
พระเทียมเทีจบาอัลเป็นเทพเพศชาย และพระเทียมเทีจอัชทาโรทเป็นเทพเพศหญิง

ผู้เผยพระวจนะเทีจสองจำพวกนั้นเป็นตัวแทนของการผสมผสานกันระหว่างคริสตจักรกับรัฐ
เพราะในการพยากรณ์ เมื่อมีการนำชายและหญิงมาแสดงร่วมกัน หญิงนั้นเป็นตัวแทนของคริสตจักร
และชายนั้นเป็นตัวแทนของรัฐ เอลียาห์ถูกฝ่ายตรงข้ามเหนือกว่าถึงแปดร้อยห้าสิบต่อหนึ่ง
ขณะที่ท่านเผชิญหน้ากับการผสมผสานอันไม่บริสุทธิ์ระหว่างคริสตจักรกับรัฐ
ดังที่ปรากฏในเทวรูปเทีจฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย และในชีวิตสมรสของอาหับกับเยเซเบลด้วย
ภาพประกอบของอาหับกับเยเซเบลเกี่ยวกับคริสตจักรกับรัฐนั้น
เป็นตัวแทนของความเสื่อมทรามของเขาแห่งลัทธิสาธารณรัฐนิยม
และบาอัลกับอัชทาโรทเป็นตัวแทนของความเสื่อมทรามของเขาแห่งโปรเตสแตนต์

ประเด็นนั้นคือการประท้วงของเอลียาห์ต่อศาสนาที่เสื่อมทรามซึ่งยึดถือตราเป็นตัวแทนไว้ในพระธรรมวิวรณ์
บทที่สอง เอลียาห์เป็นตัวแทนของโปรเตสแตนต์ เพราะคำนิยามเพียงประการเดียวของคำว่า “โปรเตสแตนต์”
คือผู้ที่ประท้วงต่อต้านกรุงโรม

การประท้วงของเอลียาห์เป็นภาพแทนของการประท้วงต่อต้านการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ
ซึ่งเกิดขึ้นโดยพันธมิตรอันอัปริยระหว่างรัฐที่เสื่อมทรามกับคริสตจักรที่เสื่อมทราม

แต่เรามีบางสิ่งที่จะกล่าวโทษเจ้า คือว่าเจ้าปล่อยให้นางเยเซเบลนั้น ผู้ซึ่งเรียกตนเองว่าเป็นผู้พยากรณ์
สั่งสอนและล่อลวงบรรดาผู้รับใช้ของเราให้กระทำการล่วงประเวณี และให้กินของที่ถวายแก่รูปเคารพ
และเราได้ให้เวลาแก่นางเพื่อจะกลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง แต่นางก็มิได้กลับใจ ดูเถิด
เราจะเหวี่ยงนางลงบนเตียง และบรรดาผู้ที่ล่วงประเวณีกับนางนั้นลงสู่ความทุกข์ลำบากอย่างใหญ่ยิ่ง
เว้นแต่เขาทั้งหลายจะกลับใจจากการกระทำของตน วิวรณ์ 2:20-22

การกินเป็นสัญลักษณ์ของข่าวสารที่ท่านยอมรับ

และข่าวสารที่ถูกถวายแก่รูปเคารพนั้นเป็นสัญลักษณ์ของหลักคำสอนของคาทอลิก

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์โดยตรงของการนมัสการรูปเคารพอันน่าสะอิดสะเอียนอย่างยิ่ง

ประชากรของพระเจ้าในยุคมืดได้มาถึงจุดที่ยอมรับหลักคำสอนนอกกรีตของคาทอลิกเป็นอันมาก

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการนมัสการดวงอาทิตย์

การล่วงประเวณีเป็นความสัมพันธ์อันผิดกฎหมาย
และในเชิงคำพยากรณ์เป็นภาพแทนแก่นแท้ของสิ่งที่รัฐธรรมนูญห้ามไว้โดยตรง
คือการผสมรวมกันของคริสตจักรกับรัฐ อาหับมีความสัมพันธ์อันผิดกฎหมายกับเยเซเบล
เพราะในฐานะกษัตริย์แห่งอิสราเอล เขาไม่ควรอภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงต่างศาสนา
พระเยซูทรงระบุว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นเอลียาห์
และยอห์นก็ได้เผชิญหน้ากับความสัมพันธ์อันอธรรมแบบเดียวกันนั้นด้วย
เมื่อเขาตีเตียนเฮโรดเรื่องการสมรสกับเฮโรเดียส ภรรยาของน้องชายตน

เพราะเฮโรดได้จับยอห์น ผูกมัดท่านไว้ และขังท่านไว้ในคุก เพราะเห็นแก่เฮโรเดียส
ภรรยาของฟิลิปน้องชายของตน เพราะยอห์นได้กล่าวแก่เขาว่า
ท่านจะมีนางนั้นเป็นภรรยาก็ไม่ชอบด้วยกฎหมาย มัทธิว 14:3, 4

การเผชิญหน้าของเอลียาห์กับอาหับและเยเซเบลเป็นภาพล่วงหน้าถึงการเผชิญหน้าของยอห์นกับเฮโรดและเฮโรเดียส

เพราะความสัมพันธ์ทั้งสองต่างเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์อันไม่ชอบด้วยกฎหมายระหว่างคริสตจักรกับรัฐ
โดยรวมแล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นตัวแทนข่าวสารแห่งเอลียาห์ของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
ซึ่งเผชิญหน้ากับสันตะปาปา (เยเซเบลและเฮโรเดียส) กษัตริย์ทั้งสิบที่เป็นตัวแทนของสหประชาชาติ
(อาหับและเฮโรด) และสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นตัวแทนของผู้พยากรณ์เท็จ (ผู้พยากรณ์เท็จแห่งคาร์เมลและซาโลเม
ธิดาของเฮโรเดียส)

บริบทเชิงพยากรณ์ที่คาร์เมลรวมถึงการที่เอลียาห์ปกป้องรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา
ซึ่งบัญญัติรับรองหลักการแห่งการแยกระหว่างศาสนจักรกับรัฐไว้

และอยู่มา เมื่ออาหับเห็นเอลียาห์ อาหับจึงกล่าวแก่ท่านว่า
“ท่านคือผู้ที่นำความเดือดร้อนมาสู่อิสราเอลหรือ?” และท่านตอบว่า
“ข้าพเจ้าไม่ได้นำความเดือดร้อนมาสู่อิสราเอล แต่ท่านและวงศัwanของบิดาท่านต่างหาก
เพราะท่านทั้งหลายได้ละทิ้งพระบัญญัติของพระยาห์เวห์ และท่านได้ติดตามพระบาอัลทั้งหลาย” 1
พงศกษัตริย์ 18:17, 18

รัฐธรรมนูญได้สถาปนาว่าเขาทั้งสอง คือหลักการแห่งระบอบสาธารณรัฐนิยมและโปรเตสแตนต์
จะต้องคงแยกจากกันเสมอ แต่พระธรรมวิวรณ์ชี้ให้เห็นว่า เมื่อในที่สุดสหรัฐอเมริกาพุดตงพญานาค
ก็จะเป็นเมื่อคริสตจักรที่เสื่อมทรามของสหรัฐอเมริกาเข้ายึดอำนาจและผนวกรวมกับรัฐบาลที่เสื่อมทราม

“แต่ ‘รูปเคารพของสัตว์ร้าย’ คืออะไร? และมันจะถูกทำให้เกิดขึ้นได้อย่างไร?
รูปเคารพนั้นถูกสร้างขึ้นโดยสัตว์ร้ายที่มีสองเขา และเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้าย
อีกทั้งยังถูกเรียกว่าเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นด้วย ดังนั้น เพื่อจะเรียนรู้ว่ารูปเคารพนั้นมีลักษณะเช่นไร
และจะถูกทำให้เกิดขึ้นอย่างไร เราจำเป็นต้องศึกษาลักษณะเฉพาะของตัวสัตว์ร้ายเอง—คือสันตะปาปา”

“เมื่อคริสตจักรยุคแรกเสื่อมทรามลงโดยการละทิ้งความเรียบง่ายของชาวประเสริฐ
และยอมรับพิธีกรรมและธรรมเนียมของคนนอกศาสนา
คริสตจักรก็สูญเสียพระวิญญาณและฤทธานภาพของพระเจ้า; และเพื่อจะควบคุมโนธรรมของประชาชน
คริสตจักรจึงแสวงหาการสนับสนุนจากอำนาจฝ่ายบ้านเมือง ผลที่เกิดขึ้นคือสันตะปาปา
คริสตจักรซึ่งควบคุมอำนาจของรัฐและใช้อำนาจนั้นเพื่อส่งเสริมจุดมุ่งหมายของตนเอง
โดยเฉพาะเพื่อการลงโทษ ‘ลัทธินอกรีต’ เพื่อให้สหรัฐอเมริกาสร้างรูปของสัตว์ร้ายนั้นขึ้น อำนาจทางศาส
นาจะต้องควบคุมรัฐบาลฝ่ายพลเรือนจนถึงขนาดที่อำนาจของรัฐจะถูกคริสตจักรนำมาใช้ด้วย
เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายของตนเอง” The Great Controversy, 443.

เอเลียสเบนนูเชาครวมเป็นภาพแทนของงานของพวกเขาที่มีเลอไรต์ และพวกมิลเลอไรต์ได้รับการสถาปนาให้เป็นผู้เผยแพร่พระวจนะที่แท้จริง ตรงกันข้ามกับบรรดาผู้ที่เพิ่งออกมาจากใต้อิทธิพลของคาทอลิก แต่โดยการปฏิเสธความสว่างแห่งทูตสวรรค์องค์แรก พวกเขาหลีกเลี่ยงที่จะหวนคืนสู่กรุงโรม ดังนั้น ชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1844 จึงประกอบด้วยการชี้นำบรรดานิกายโปรเตสแตนต์เป็นธิดาทั้งหลายของบาบิโลน และพวกมิลเลอไรต์เป็นเขาแห่งโปรเตสแตนต์ที่แท้จริง

เมื่อพระเจ้าทรงนำอิสราเอลโบราณออกจากความเป็นทาสแห่งอียิปต์และผ่านพินันน้ำของทะเลแดง พระองค์ได้ทรงเริ่มกระบวนการทดลองอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งเริ่มต้นด้วยการทดสอบเรื่องมาจากสวรรค์

“แสงสว่างที่สะสมมาจากยุคสมัยทั้งหลายในอดีตกำลังส่องฉายอยู่เหนือเรา บันทึบเรื่องการหลงลืมของชนชาติอิสราเอลได้รับการเก็บรักษาไว้เพื่อให้เราได้รับความกระจ่าง ในยุคนี้ พระเจ้าได้ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์เพื่อรวบรวมชนชาติหนึ่งไว้เพื่อตัวพระองค์เองจากทุกประชาชาติ ทุกตระกูล และทุกภาษา ในขบวนการเสด็จมานั้น พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อมรดกของพระองค์ ดังเช่นที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อชนชาติอิสราเอลในการนำพวกเขาออกจากอียิปต์ ในความผิดหวังครั้งใหญ่แห่งปี 1844 ความเชื่อของประชากรของพระองค์ได้รับการทดสอบ ดังเช่นความเชื่อของชาวฮีบรูที่ทะเลแดง” Testimonies, volume 8, 115, 116.

ความผิดหวังในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้นำไปสู่ความเข้าใจเรื่องสถานนมัสการในสวรรค์ ซึ่งต่อมาได้เสนอการทดสอบเรื่องวันสะบาโต เช่นเดียวกับที่การทดสอบเรื่องมานากลายเป็นการทดสอบแรกใน ชุดการทดสอบสิบประการสำหรับชนชาติอิสราเอลโบราณ

“องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานภาพนิมิตต่อไปนี้แก่ข้าพเจ้าในปี 1847 ขณะพวกพี่น้องกำลังชุมนุมกันในวันสะบาโต ณ เมืองทอปแชม รัฐเมน.

“เรารู้สึกถึงจิตวิญญาณแห่งการอธิษฐานอันผิดปกติ และเมื่อเราอธิษฐาน พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาเหนือเรา เรามีความชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง ไม่นานข้าพเจ้าก็หลุดพ้นจากสิ่งทั้งปวงฝ่ายโลก และถูกห่อหุ้มอยู่ในนิมิตแห่งพระสิริของพระเจ้า ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งบินมาหาข้าพเจ้าอย่างรวดเร็ว เขารับพาข้าพเจ้าจากแผ่นดินโลกไปยังนครบริสุทธิ์ ในเมืองนั้นข้าพเจ้าเห็นพระวิหารแห่งหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าได้เข้าไป ข้าพเจ้าเดินผ่านประตูบานหนึ่งก่อนจะมาถึงม่านชั้นแรก ม่านนี้ถูกยกขึ้น และข้าพเจ้าก็ผ่านเข้าไปในอภิสุทธิสถาน ที่นี้ข้าพเจ้าเห็นแท่นเผาเครื่องหอม คันประทีปที่มีตะเกียงเจ็ดดวง และโต๊ะซึ่งมีขนมปังหน้าพระพักตร์วางอยู่ หลังจากได้เห็นพระสิริแห่งอภิสุทธิสถานแล้ว พระเยซูทรงยกม่านชั้นที่สองขึ้น และข้าพเจ้าก็ผ่านเข้าไปในอภิสุทธิสถานชั้นในที่สุด”

“ในอภิสุทธิสถานนั้น ข้าพเจ้าเห็นหีบหนึ่ง; ที่ส่วนบนและด้านข้างของหีบนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ยิ่ง บนปลายทั้งสองด้านของหีบนั้นมีเครูบอันงดงามองค์ละหนึ่ง โดยกางปีกปกคลุมอยู่เหนือหีบ ใบหน้าของพวกเขากันเข้าหากัน และทอดสายตาลงเบื้องล่าง ระหว่างทูตสวรรค์ทั้งสองนั้นมีกระถางกำยานทองคำ เหนือหีบ ตรงที่ซึ่งทูตสวรรค์ยืนอยู่นั้น มีพระสิริอันเจิดจ้ายิ่งนัก ปรากฏประหนึ่งพระที่นั่งซึ่งพระเจ้าประทับอยู่ พระเยซูทรงยืนอยู่ข้างหีบนั้น และเมื่อคำอธิษฐานของธรรมิกชนลอยขึ้นมาถึงพระองค์ กำยานในกระถางก็ส่งควันขึ้น และพระองค์ทรงถวายคำอธิษฐานของพวกเขาพร้อมกับควันกำยานนั้นแด่พระบิดาของพระองค์ ภายในหีบนั้นมีหม้อมานาสีทอง คทาของอาโรนที่แตกหน่อ และแผ่นศิลาสองแผ่นซึ่งพับเข้าหากันดุจหนังสือ พระเยซูทรงเปิดแผ่นศิลานั้น และข้าพเจ้าเห็นพระบัญญัติสิบประการเขียนอยู่บนนั้นด้วยพระหัตถ์ของพระเจ้า บนแผ่นหนึ่งมีสี่ประการ

และอีกแผ่นหนึ่งมีหกประการ สิบประการบนแผ่นแรกสองประกายเจิดจ้ากว่าหกประการอีกแผ่นหนึ่ง แต่ประการที่สี่ คือพระบัญญัติเรื่องวันสะบาโต สองประกายเหนือกว่าหกประการ; เพราะวันสะบาโตได้ถูกทรงแยกไว้ให้ถือรักษาเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระนามบริสุทธิ์ของพระเจ้า วันสะบาโตบริสุทธิ์นั้นดำรงโรจน์ยิ่ง—มีรัศมีแห่งพระสิริล้อมรอบอยู่ทั่ว ข้าพเจ้าเห็นว่าพระบัญญัติเรื่องวันสะบาโตมิได้ถูกตรึงไว้ที่กางเขน หากเป็นเช่นนั้น พระบัญญัติอีกเก้าประการก็ถูกตรึงไว้ด้วย; และเราก็มีเสรีที่จะละเมิดพระบัญญัติทั้งหมดนั้นได้ เช่นเดียวกับที่จะละเมิดประการที่สี่ ข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้านั้นได้ทรงเปลี่ยนวันสะบาโต เพราะพระองค์ไม่เคยทรงเปลี่ยนแปลงเลย แต่สันตะปาปาได้เปลี่ยนวันนั้นจากวันที่เจ็ดเป็นวันแรกของสัปดาห์; เพราะท่านผู้นั้นจะต้องเปลี่ยนแปลงกาลเวลาและธรรมเนียมปฏิบัติ” Early Writings, 32.

เมื่อพวกโปรเตสแตนต์ออกมาจากยุคมืดในปี 1798 และพระธรรมดาเนียลถูกเปิดเผย อาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ คือสัตว์ร้ายจากแผ่นดินที่มีสองเขาในวิวรรณ์บที่สิบสาม ก็เริ่มก้าวเดินผ่านประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์ โปรเตสแตนต์นิยมได้ถูกสถาปนาขึ้นบนเอกสารศักดิ์สิทธิ์ที่เรียกว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์ และระบอบสาธารณรัฐได้ถูกสถาปนาขึ้นบนเอกสารศักดิ์สิทธิ์ที่เรียกว่ารัฐธรรมนูญ พระเจ้าได้ทรงนำคริสตจักรของพระองค์ในถิ่นทุรกันดารออกจากยุคมืด แต่ตั้งเช่นอิสราเอลโบราณในช่วงเวลาแห่งการเป็นทาสในอียิปต์ พระบัญญัติเรื่องวันสะบาโตก็ได้ถูกลืมนำไป ขณะที่อิสราเอลข้ามทะเลแดงระหว่างทางไปสู่การประทานพระบัญญัติที่ซีนาย อิสราเอลสมัยใหม่ก็ข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกระหว่างทางไปสู่วันที่ 22 ตุลาคม 1844 ซึ่งเป็นสถานที่ที่พระบัญญัติจะได้รับการเปิดเผยอีกครั้ง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกำลังทรงยกชนชาติหนึ่งขึ้นอีกครั้ง ผู้ซึ่งจะเป็นผู้พิทักษ์รักษาพระบัญญัติของพระองค์ เป็นผู้พิทักษ์รักษาการเปิดเผยคำพยากรณ์ของพระองค์ และผู้ซึ่งจะรับสืบทอดพันธกิจแห่งโปรเตสแตนต์นิยม อิสราเอลโบราณได้รับศิลาสองแผ่นแห่งพระบัญญัติสิบประการเป็นสัญลักษณ์แห่งงานของพวกเขาในการเป็นผู้พิทักษ์รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และอิสราเอลสมัยใหม่ได้รับแผ่นจารึกทั้งสองของฮาบากุกเป็นสัญลักษณ์แห่งงานของพวกเขาในฐานะผู้พิทักษ์รักษาพระวาระแห่งคำพยากรณ์ของพระองค์

อิสราเอลสมัยใหม่จะต้องถือแผ่นศิลาทั้งสองชุด ชุดละสองแผ่น ขณะที่เขานำเสนอข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามแก่ชาวโลก ซึ่งเป็นข่าวสารที่ประกาศโดยบรรดาผู้รับเอาผ้าคลุมแห่งโปรเตสแตนต์ไว้ โปรเตสแตนต์ที่ออกมาจากยุคมืดนั้นยังไม่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับอิสราเอลในสมัยโบราณเมื่อพวกเขาข้ามผ่านทะเลแดง โปรเตสแตนต์ได้ประกาศคติพจน์ว่า “พระคัมภีร์ และพระคัมภีร์เท่านั้น” แต่กลับมีความเข้าใจที่ไม่ครบถ้วนในพระวาระของพระเจ้า เนื่องด้วยการกินคำสอนนอกศาสนาของโรมันคาทอลิกมาหลายศตวรรษ (สิ่งที่ถวายแก่รูปเคารพ) พระเจ้าทรงกำหนดให้โปรเตสแตนต์ที่แท้จริงเป็นผู้แทนพระวาระทั้งหมดของพระเจ้า ดังที่เป็นสัญลักษณ์โดย “ธรรมบัญญัติและบรรดาผู้พยากรณ์” คือแผ่นศิลาทั้งสองชุด ชุดละสองแผ่น ซึ่งเป็นตัวแทนทั้งงานของประชากรของพระเจ้าและพระลักษณะของพระเจ้า งานของทูตสวรรค์องค์แรกคือการก่อให้เกิดประชากรโปรเตสแตนต์ที่แท้จริง ซึ่งจะเป็นทั้งผู้รับฝากรักษาธรรมบัญญัติของพระองค์และพระวาระเชิงพยากรณ์ของพระองค์.

“พระเจ้าทรงเรียกคริสตจักรของพระองค์ในยุคนี้นี้ ดังที่พระองค์ได้ทรงเรียกอิสราเอลโบราณ ให้ยืนหยัดเป็นความสว่างในโลก ด้วยคมดาบอันทรงฤทธิ์แห่งความจริง คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม พระองค์ได้ทรงแยกพวกเขาออกจากคริสตจักรทั้งหลายและออกจากโลก

เพื่อนำพวกเขาเข้าสู่ความใกล้ชิดอันศักดิ์สิทธิ์กับพระองค์เอง
พระองค์ได้ทรงตั้งพวกเขาไว้ให้เป็นผู้พิทักษ์รักษาพระราชบัญญัติของพระองค์
และได้ทรงมอบความจริงอันยิ่งใหญ่แห่งคำพยากรณ์สำหรับกาลเวลานี้แก่พวกเขา
เช่นเดียวกับพระวณะอันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้ทรงมอบแก่อิสราเอลโบราณ
สิ่งเหล่านี้เป็นความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งจะต้องประกาศแก่โลก ทูตสวรรค์สามองค์ในวิวรณ์ 14
เป็นภาพแทนของประชากรผู้ยอมรับความสว่างแห่งข่าวสารของพระเจ้า
และออกไปในฐานะผู้รับใช้ของพระองค์เพื่อเปล่งเสียงคำเตือนนั้นไปทั่วทุกส่วนของพิภพ” Testimonies,
volume 5, 455.

คำตักเตือนซึ่งจะต้องถูกประกาศโดยบรรดาผู้ที่ได้รับการระบุว่าเป็นผู้รับฝากแผ่นศิลาสองชุด ชุดละสองแผ่นนั้น
คือคำเตือนมิให้รับเครื่องหมายของคาทอลิกนิยม

การประท้วงนั้นมีต่อความสัมพันธ์อันมิชอบด้วยกฎหมายระหว่างอาหรับกับเยเซเบล
และได้มีเอเลียห์เป็นผู้สำแดงเป็นภาพแทนไว้บนภูเขาคาร์เมล การประท้วงแผ่นศิลาสองแผ่น ณ ภูเขาซีนาย
เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการมอบผ้าสองแผ่นของฮาบากุกในประวัติศาสตร์ช่วง ค.ศ. 1842 ถึง 1849 ผ้าสอง
แผ่นของฮาบากุกเป็นสัญลักษณ์แห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับประชากรโปรเตสแตนต์
ของพระองค์ การปฏิเสธแผ่นเหล่านี้ก็จะเป็นเช่นเดียวกับที่อิสราเอลโบราณปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้า

ชาวมิสเลอไรต์ได้เข้าไปในอภิสฤทธิสถานและได้รับความสว่างเรื่องวันสะบาโต
แต่กระบวนการแห่งการทดสอบยังไม่เสร็จสิ้น ในเวลาเดียวกัน
เขาแห่งลัทธิสาธารณรัฐก็กำลังดำเนินผ่านประวัติศาสตร์เดียวกันนั้นเอง
และเขาทั้งสองจะบรรลุหลักหมายสำคัญร่วมกันในการก้าวเดินของตนในปี ค.ศ. 1863

ข่าวสารเอเลียห์ของมิสเลอไรต์ได้ก่อให้เกิดกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ที่ดำเนินไปเป็นลำดับ
โดยมีจุดประสงค์ที่มุ่งหมายไว้เพื่อสถาปนาเขาโปรเตสแตนต์ และในประวัติศาสตร์เดียวกันนั้น
เขาริพับลิกันก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาทางการเมืองที่ดำเนินไปเป็นลำดับเช่นกัน
เขาทั้งสองอยู่บนสัตว์ร้ายตัวเดียวกันซึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน ดังนั้นจึงต้องดำเนินไปพร้อมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียว
ตลอดช่วงประวัติศาสตร์ทั้งหมดของสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดินนั้น

ลักษณะเชิงพยากรณ์ประการแรกของเขาแห่งพรรคริพับลิกันของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน
คือการกระทำที่ทำให้รัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ในปี 1789 ในปี 1798
(ซึ่งเป็นเวลาสุดท้ายเมื่อหนังสือดาเนียลถูกเปิดเผย)
สัตว์ร้ายจากแผ่นดินจะกล่าวเป็นครั้งแรกในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ปี 1798
เป็นจุดเริ่มต้นของสหรัฐอเมริกาในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ และการกล่าวซึ่งเกิดขึ้น
ณ จุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในปี 1798 นั้น
จะเป็นแบบอย่างของครั้งสุดท้ายที่อาณาจักรที่หกจะกล่าว และเวลานั้นถูกแทนไว้ว่าเป็นเสียงของพญานาค
เมื่อเราพิจารณากฎหมายที่เขาแห่งพรรคริพับลิกันในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ตราขึ้นในปี 1798
เราควรคาดว่าจะเห็นการเป็นแบบอย่างของกฎหมายที่จะถูกตราขึ้นควบคู่กับกฎหมายวันอาทิตย์
เมื่อสหรัฐอเมริกาถ่วงพญานาค เมื่อเราพิจารณากฎหมายสี่ประการต่อไปนี้
จงถามตนเองว่ากฎหมายสี่ประการที่ตราขึ้นในปี 1798 มีลายเซ็นเชิงพยากรณ์ของอัลฟาและโอเมกาหรือไม่?

ในปี ค.ศ. 1798 สหรัฐอเมริกาได้ตรากฎหมายสำคัญหลายฉบับซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่า Alien and Sedition
Acts กฎหมายเหล่านี้เป็นชุดกฎหมายสี่ฉบับที่ผ่านโดยสภาองเกรสซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของพรรคเฟเดอ
รัลลิสต์ และได้รับการลงนามให้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายโดยประธานาธิบดีจอห์น แอดัมส์
ประธานาธิบดีคนที่สองของสหรัฐอเมริกา และอดีตรองประธานาธิบดีของจอร์จ วอชิงตัน

พระราชบัญญัติการแปลงสัญชาติ:

กฎหมายฉบับนี้ได้ขยายระยะเวลาพำนักอาศัยที่กำหนดสำหรับผู้อพยพในการขอรับสัญชาติสหรัฐฯ จาก 5 ปีเป็น 14 ปี โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อกำหนดอิทธิพลของผู้อพยพที่เพิ่งเข้ามาใหม่ ซึ่งมักมีแนวโน้มฝักใฝ่อยู่กับพรรคฝ่ายค้าน คือพรรคเดโมแครต-รีพับลิกัน

พระราชบัญญัติมีตราต่างดาว: พระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจแก่ประธานาธิบดีในการเนรเทศบุคคลที่มีชีพลเมือง ซึ่งถูกพิจารณาว่าเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของสหรัฐอเมริกาในยามสันติ หวังยังอนุญาตให้ประธานาธิบดีกักตัวและเนรเทศบุคคลที่มีชีพลเมืองใด ๆ ที่เขาเห็นว่าเป็นอันตรายได้

กฎหมายว่าด้วยศัตรูต่างดาว: กฎหมายฉบับนี้บัญญัติให้มีการจับกุม การควบคุมตัว และการเนรเทศพลเมืองของประเทศที่อยู่ในภาวะสงครามกับสหรัฐอเมริกา กฎหมายนี้ตราขึ้นเพื่อเป็นมาตรการป้องกันไว้ก่อน ห้ามกลางบรรยากาศอันตึงเครียดในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1790

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปลุกปั่น:

นี่คือกฎหมายที่เป็นที่ถกเถียงมากที่สุดในบรรดาพระราชบัญญัติคนต่างดาวและการปลุกปั่น โดยกำหนดให้การตีพิมพ์ข้อความที่ "เป็นเท็จ เสื่อมเสียชื่อเสียง และมุ่งร้าย" ต่อรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล โดยมีเจตนาให้เสื่อมเสียเกียรติหรือทำให้ถูกดูหมิ่น เป็นความผิดทางอาญา บรรดาผู้วิพากษ์วิจารณ์มองว่าเป็นการโจมตีโดยตรงต่อเสรีภาพในการพูดและเสรีภาพของสื่อมวลชน

กฎหมายคนต่างดาวและกฎหมายปลุกปั่นเป็นกฎหมายที่ก่อให้เกิดข้อถกเถียงอย่างยิ่ง และนำไปสู่การต่อต้านอย่างมีนัยสำคัญจากฝ่ายเดโมแครต-รีพับลิกัน ซึ่งเชื่อว่ากฎหมายเหล่านี้ละเมิดสิทธิตามรัฐธรรมนูญขั้นพื้นฐานและมุ่งเล่นงานพรรคการเมืองของพวกเขาได้แย่งว่ากฎหมายดังกล่าวเป็นการล่วงละเมิดต่อบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญครั้งที่หนึ่ง ซึ่งคุ้มครองเสรีภาพในการพูดและเสรีภาพของสื่อมวลชน ในที่สุด กฎหมายเหล่านี้ก็มีส่วนต่อการเลือกตั้งปี 1800 เมื่อโทมัส

เจฟเฟอร์สันและฝ่ายเดโมแครต-รีพับลิกันชนะตำแหน่งประธานาธิบดีและครองเสียงข้างมากในสภาองเกรส อันนำไปสู่การยกเลิกกฎหมายปลุกปั่น

พรรคเดโมแครต-รีพับลิกันเชื่อว่ากฎหมายเหล่านี้ละเมิดสิทธิขั้นมูลฐานที่รัฐธรรมนูญค้ำจุนไว้ และพวกเขายังเชื่อด้วยว่ากฎหมายเหล่านี้มุ่งโจมตีพรรคการเมืองฝ่ายตรงข้าม การที่กฎหมายเหล่านี้ถูกยกเลิกหรือสิ้นผลบังคับไปในภายหลังนั้นหาเป็นสาระสำคัญไม่ เพราะอัลฟาและโอเมกาทรงสำแดงจุดจบผ่านทางจุดเริ่มต้น ในประวัติศาสตร์ช่วงที่กฎหมายเหล่านี้ถูกตราขึ้นหรือ "เปล่งเสียง" ออกมาเป็นกฎหมาย พรรคเพเดอรัลลิสต์ได้ถูกต่อต้านโดยพรรคหนึ่งที่เราเรียกว่าเดโมแครต-รีพับลิกัน วิวัฒนาการของพรรคเดโมแครต-รีพับลิกัน ในที่สุดก็ก่อให้เกิดพรรครีพับลิกัน ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่รวมตัวกันขึ้นเป็นสำคัญบนจุดยืนต่อต้านระบบทาส

นักประวัติศาสตร์ทั้งหลายระบุว่า ค.ศ. 1863 เป็นจุดศูนย์กลางอย่างแท้จริงของสงครามกลางเมือง

ซึ่งเป็นสงครามที่ตั้งอยู่บนประเด็นเรื่องความเป็นทาส ค.ศ. 1863

ยังเป็นหลักหมายสำหรับผู้ถือธงมาตรฐานรุ่นใหม่แห่งเขาโปรเตสแตนต์

ซึ่งในเวลานั้นได้ปฏิเสธคำพยากรณ์เรื่องเวลาครั้งแรกที่ทวดสวอร์คัมมอบแก่ Miller (คำพยากรณ์เรื่อง "เจ็ดเวลา" จากเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก) ด้วย อาจเป็นเพียงเรื่องบังเอิญธรรมดาหรือ ที่คำพยากรณ์เรื่องเจ็ดเวลานั้นบังเอิญตั้งอยู่บนกฎหมายเรื่องความเป็นทาสที่กำหนดไว้ในบทก่อนหน้าของเลวีนิติ? "คำสาป" ที่ระบุไว้โดย "เจ็ดเวลา" นั้น คือพระสัญญาที่ว่า หากกฎหมายแห่งพันธสัญญาในบทที่ยี่สิบห้าถูกละเมิดแล้ว

อิสราเอลก็จะจบประวัติศาสตร์ของตนด้วยการกลับเข้าไปสู่ความเป็นทาสอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นสภาพที่ตนได้ถูกนำออกมาจากที่นั่นเมื่อเริ่มต้นการเดินทาง ณ ทะเลแดง

ตั้งแต่ปี 1798 ถึงปี 1863 พรรคการเมืองที่เป็นพรรค Democratic-Republican ได้ผ่านการชำระล้างหรือการเขย่าหลายระลอก ตั้งแต่ปี 1798 เป็นต้นมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 1840 เป็นต้นไปจนถึงปี 1863 ขบวนการมิลเลอร์ไรต์ได้ผ่านการชำระล้างและการเขย่าหลายระลอกเช่นกัน

พรรคประชาธิปไตย-รีพับลิกัน ซึ่งเป็นหนึ่งในพรรคการเมืองยุคแรกของสหรัฐอเมริกา มิได้แปรเปลี่ยนโดยตรงมาเป็นพรรครีพับลิกันสมัยใหม่ดังที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน ตรงกันข้าม พรรคดังกล่าวได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงและการแตกแยกเป็นลำดับตลอดช่วงเวลา จนนำไปสู่การก่อตัวของพรรคการเมืองที่แตกต่างกันหลายพรรคก่อนการอุบัติขึ้นของพรรครีพับลิกัน.

พรรคเดโมแครติก-รีพับลิกัน ซึ่งมักเกี่ยวโยงกับโทมัส เจฟเฟอร์สัน และเจมส์ เมดิสัน ก่อตั้งขึ้นในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 เพื่อตอบสนองต่อพรรคเฟเดอรัลลิสต์ พรรคเดโมแครติก-รีพับลิกันสนับสนุนการตีความรัฐธรรมนูญอย่างเคร่งครัด สิทธิของมลรัฐต่าง ๆ และผลประโยชน์ของภาคเกษตรกรรม

อย่างไรก็ดี เมื่อถึงคริสต์ทศวรรษ 1820 พรรคเดโมแครติก-รีพับลิกันก็เริ่มแตกแยกตามแนวแบ่งทางภูมิภาคและอุดมการณ์ การแตกแยกหลักเกิดขึ้นในช่วงยุคแห่งความรู้สึกอันดี (Era of Good Feelings, 1817-1825) เมื่อมีการขาดแคลนฝ่ายค้านที่เข้มแข็งต่อการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของเจมส์ มอนโร ช่วงเวลาแห่งความสงบทางการเมืองนี้มีส่วนทำให้พรรคเดโมแครติก-รีพับลิกันเสื่อมถอยลง ในที่สุดพรรคก็แตกออกเป็นหลายกลุ่ม และพัฒนาไปเป็นกลุ่มการเมืองต่อไปนี้:

พรรคเดโมแครต: บรรดาผู้ติดตามของแอนดรูว์ แจ็กสัน ผู้ซึ่งได้เป็นประธานาธิบดีคนที่เจ็ดในปี 1829 ได้ก่อตั้งพรรคเดโมแครตขึ้น เดโมแครตแบบแจ็กสันสนับสนุนฝ่ายบริหารที่เข้มแข็ง การขยายตัวไปทางตะวันตก และการขยายสิทธิออกเสียงเลือกตั้งให้กว้างขวางยิ่งขึ้นสำหรับชายผิวขาว

พรรครีพับลิกันแห่งชาติ: พรรคนี้ก่อกำเนิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อสมัยประธานาธิบดีของแอนดรูว์ แจ็กสัน และต่อมาได้รวมเข้ากับกลุ่มการเมืองอื่น ๆ ที่ต่อต้านแจ็กสัน จนกลายเป็นพรรควิก โดยทั่วไปแล้ว พรรครีพับลิกันแห่งชาติสนับสนุนรัฐบาลกลางที่เข้มแข็งและการพัฒนาเศรษฐกิจมากกว่า

พรรคต่อต้านฟรีเมสัน: นี่เป็นพรรคการเมืองที่มีอายุอยู่ได้ไม่นาน ซึ่งเกิดขึ้นในคริสต์ทศวรรษ 1820 โดยหลักแล้วเพื่อตอบสนองต่อความกังวลเกี่ยวกับอิทธิพลของภราดรภาพฟรีเมสันซึ่งดำเนินการอย่างลับ ๆ พรรคนี้ได้รวมเอาอดีตสมาชิกพรรคเดโมแครต-รีพับลิกันบางส่วนเข้าไว้ด้วย

พรรควิก: ก่อตั้งขึ้นในคริสต์ทศวรรษ 1830 พรรควิกประกอบด้วยอดีตสมาชิกพรรครีพับลิกันแห่งชาติ กลุ่มต่อต้านเมสัน และกลุ่มฝ่ายค้านอื่น ๆ พวกเขามีลักษณะเด่นโดยการคัดค้านนโยบายแบบแจ็กโซเนียน สนับสนุนรัฐบาลกลางที่เข้มแข็ง และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจ

พรรครีพับลิกันสมัยใหม่ก่อตั้งขึ้นในคริสต์ทศวรรษ 1850 โดยเป็นการตอบสนองโดยตรงต่อความตึงเครียดเชิงภูมิภาคที่ทวีความรุนแรงขึ้นเกี่ยวกับระบบทาส พรรคนี้ดึงดูดอดีตสมาชิกพรรควิก สมาชิกพรรคเดโมแครตที่ต่อต้านระบบทาส กลุ่มฟริชอยเลอร์ส และบุคคลอื่น ๆ ที่คัดค้านการขยายระบบทาสไปสู่ดินแดนใหม่ ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีคนแรกของพรรครีพับลิกัน คือ John C. Fremont

ซึ่งลงสมัครรับเลือกตั้งในปี 1856 และผู้สมัครคนแรกของพรรคที่ประสบความสำเร็จ คือ Abraham Lincoln ซึ่งได้รับเลือกตั้งในปี 1860 ดังนั้น

พรรครีพับลิกันจึงถือกำเนิดขึ้นแยกต่างหากจากสายธารของพรรคเดโมแครต-รีพับลิกัน และมีพัฒนาการที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในประวัติศาสตร์การเมืองอเมริกัน

ภายในปี ค.ศ. 1860 พรรครีพับลิกันได้เลือกประธานาธิบดีคนแรกของตน พรรคนี้อยู่บนพื้นฐานของแนวร่วมแห่งพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่คัดค้านการเป็นทาส ในปี ค.ศ. 1863 ถ้อยแถลงการเลิกทาส (Emancipation Proclamation) ได้ "กล่าว" ให้ระบบทาสสิ้นสุดสภาพไป ในปี ค.ศ. 1863 เซอร์รีพับลิกัน ซึ่งในเวลานั้นมีพรรครีพับลิกันเป็นตัวแทน ได้ "กล่าว" ให้ระบบทาสสิ้นสุดสภาพไป ขณะที่เขาโปรเตสแตนต์ได้เลิกเป็นขบวนการและกลายเป็นคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส ขบวนการของพวกเขาถือเอาคริสต์สิ้นสุดลงโดยชอบด้วยกฎหมายและอย่างเป็นทางการในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1863 และในปีนั้นเอง คำปฏิญาณของโมเสส คำพยากรณ์เรื่องการเป็นทาส ก็ถูกปฏิเสธ ผู้ใดมีหู ก็จงฟังเถิด ณ จุดนี้ อาจเป็นประโยชน์ที่จะนำเสนอภาพรวมโดยสังเขปของ "คำสาบานของโมเสส" ตามที่ผู้เผยพระวจนะดาเนียลเรียกไว้

แท้จริงแล้ว อิสราเอลทั้งสิ้นได้ละเมิดธรรมบัญญัติของพระองค์ โดยหันเหออกไปเพื่อจะไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ฉะนั้นคำสาปแช่งจึงถูกเทลงเหนือเรา และคำปฏิญาณซึ่งเขียนไว้ในธรรมบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า เพราะเราได้กระทำบาปต่อพระองค์ Daniel 9:11

วิลเลียม มิลเลอร์ ผู้ซึ่งได้รับการทรงนำโดยกาเบรียลและทูตสวรรค์องค์อื่น ๆ ขณะศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ได้ถูกนำให้เห็น "เจ็ดกาลเวลา" ในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก เป็นประการแรก คำพยานของมิลเลอร์คือ ในการศึกษาพระคัมภีร์ของเขา เขาเริ่มต้นที่พระธรรมปฐมกาล และตั้งนัยยะเป็นที่ชัดเจนว่าเขาได้มาถึงพระธรรมเลวีนิติก่อนที่เขาจะไปถึงสองพันสามร้อยวันปีในดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสี่ เขาใช้เฉพาะพระคัมภีร์และหนังสือชุมนุมชื่อพระคัมภีร์ของ Cruden เท่านั้น

สารานุกรมอ้างอิงพระคัมภีร์ของครูเดนมิได้ให้การอ้างอิงถึงคำในภาษาฮีบรูหรือภาษากรีกซึ่งต่อมาถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษในพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ มิลเลอร์พิจารณา "บริบท" ของตอนพระคัมภีร์ที่เขากำลังศึกษาอยู่เพื่อ ชี้แจงความเข้าใจของเขาต่อคำหนึ่งคำหรือข้อความตอนหนึ่งของพระคัมภีร์ เมื่อก้าวถึงความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับ "เจ็ดวาระ" ก็เห็นได้อย่างง่ายดายว่าบริบทของ "เจ็ดวาระ" ในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ก็คือบทที่ยี่สิบห้า

บทที่ยี่สิบห้ากล่าวถึงการให้แผ่นดินได้หยุดพัก ปีแห่งการปลดปล่อย และข้อกำหนดว่าด้วยความเป็นทาส บทบัญญัติในบทที่ยี่สิบห้าเป็นส่วนหนึ่งของ "ธรรมบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า" ซึ่งก่อให้เกิดพระพรหากเชื่อฟัง และก่อให้เกิด "คำสาป" หากไม่เชื่อฟัง ในบทที่ยี่สิบหก คำสาปของ "เจ็ดเท่า" เท่ากับสองพันห้าร้อยยี่สิบปี และถูกแสดงไว้ในบริบทอันชัดเจนของข้อกำหนดเรื่องการให้แผ่นดินได้หยุดพักและหลักการว่าด้วยความเป็นทาส ในบทที่ยี่สิบหก การลงโทษนั้นถูกเรียกว่า "การโต้แย้งแห่งพันธสัญญาของเรา"

เราก็จะดำเนินต่อพวกเขาอย่าง เป็นปฏิปักษ์ด้วย และจะลงโทษพวกเขาอีกเจ็ดเท่าเพราะบาปของพวกเขา และเราจะนำดาบมาสู่พวกเขา ซึ่งจะเป็นการแก้แค้นแทนพันธสัญญาของเรา และเมื่อพวกเขาถูกรวบรวมอยู่ภายในนครของตน เราจะส่งโรคระบาดเข้ามาท่ามกลางพวกเขา และพวกเขาจะถูกมอบไว้ในมือของศัตรู เลวีนิติ 26:24, 25

ตามบริบท "พันธสัญญา" ที่พระเจ้าทรงมี "ข้อพิพาท" ด้วยนั้น ย่อมหมายถึงพันธสัญญาที่ได้วางไว้ก่อนหน้านี้ในบทที่ยี่สิบห้า การลงโทษเจ็ดเท่าถูกเรียกว่าเป็น

“ข้อพิพาทแห่ง” “พันธสัญญา” ของพระเจ้า และ “คำสาปแช่ง” ที่ผูกพันอยู่กับพันธสัญญานั้นก็คือ อิสราเอลจะถูก “มอบไว้ในมือของ” บรรดาศัตรูของตน และเมื่ออยู่ในแผ่นดินของศัตรูแล้ว (ดังเช่นดาเนียล) อิสราเอลก็จะกลายเป็นทาสของศัตรูเหล่านั้น

เมื่อโมเสสบันทึกพระธรรมเลวีนิติ บทที่ยีสิบหก
อิสราเอลในสมัยโบราณพึงได้รับการปลดปล่อยจากความเป็นทาสในอียิปต์
และหลักการแห่งความเป็นทาสซึ่งปรากฏอยู่ในบทที่ยีสิบห้านั้นจะนำมาซึ่งพระพรหรือคำสาปก็ได้
อิสราเอลในสมัยโบราณไม่เคยปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งปมหารุณย์
และในที่สุดทั้งราชอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ก็ถูกกระจัดกระจายไปเป็นเวลา “เจ็ดเท่า”
ตามการสำเร็จครบถ้วนของสิ่งที่ดาเนียลเรียกว่า “คำสาปของโมเสส”

ความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับอิสราเอล
ซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการเป็นทาสของพวกเขาในอียิปต์
ได้สิ้นสุดลงพร้อมกับการเป็นทาสของพวกเขาต่ออัสซีเรียและบาบิโลน “เจ็ดกาลเวลา”
ที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือสิ้นสุดลงในปี 1798 และ “เจ็ดกาลเวลา” ที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายใต้สิ้นสุดลงในปี
1844 จุดเริ่มต้นของระยะเวลาทั้งสองช่วงแห่งเจ็ดกาลเวลาถูกกำหนดไว้ในอิสยาห์บทที่เจ็ด
ด้วยคำพยากรณ์ระยะเวลาหกสิบห้าปีซึ่งอิสยาห์ได้ประกาศแก่กษัตริย์อาหัสแห่งยูดาห์ในปี 742 ก่อนคริสตกาล

เพราะศิระแห่งซีเรียคือดามัสกัส และศิระแห่งดามัสกัสคือเรชิน; และภายในหกสิบห้าปี
เอฟราอิมจะถูกทำลายจนมิได้เป็นชนชาติหนึ่งอีกต่อไป และศิระแห่งเอฟราอิมคือสะมาเรีย
และศิระแห่งสะมาเรียคือบุตรของเรมาลียาห์ ถ้าท่านทั้งหลายจะไม่เชื่อ แน่ทีเดียว
ท่านทั้งหลายจะไม่อาจตั้งมั่นอยู่ได้ อิสยาห์ 7:8, 9

อิสยาห์ได้ระบุว่า “ภายใน” หกสิบห้าปีนับจากเวลาที่คำพยากรณ์นั้นถูกประกาศออกมาในปี 742 BC
อาณาจักรฝ่ายเหนือจะถูกทำลาย สิบเก้าปีต่อมาในปี 723 BC
อาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอลถูกกษัตริย์อัสซีเรียกวาดไปเป็นเชลย และสี่สิบหกปีต่อมา
กษัตริย์บาบิโลนได้นำอาณาจักรฝ่ายใต้คือยูดาห์ไปเป็นเชลยในปี 677 BC
คำพยากรณ์หกสิบห้าปีก่อให้เกิดความหมายทางประวัติศาสตร์หกประการ ประการแรกคือปี 742 BC
เมื่อมีการประกาศคำพยากรณ์นั้น สิบเก้าปีต่อมาในปี 723 BC
อาณาจักรฝ่ายเหนือถูกอัสซีเรียกวาดไปเป็นเชลย สี่สิบหกปีต่อมาในปี 677 BC
อาณาจักรฝ่ายใต้ถูกบาบิโลนกวาดไปเป็นเชลย จากนั้นหนึ่งช่วงสองพันห้าร้อยยีสิบปีแรกซึ่งเริ่มต้นในปี 723
BC ก็สิ้นสุดลงในปี 1798 แล้วในปี 1844 ช่วงสองพันห้าร้อยยีสิบปีซึ่งเริ่มต้นในปี 677 BC ก็ถึงบทสรุป จากปี
1844 คำพยากรณ์ได้ขยายต่อไปอีกสิบเก้าปีถึงปี 1863 เพื่อให้โครงสร้างเชิงพยากรณ์ทั้งหมดครบถ้วน
เพราะเมื่อพระอัลฟาและโอเมกาทรงกำหนดช่วงสิบเก้าปีเพื่อเริ่มต้นโครงสร้างเชิงพยากรณ์
ก็จะต้องมีอีกสิบเก้าปีเพื่อไปถึงจุดสิ้นสุดของมัน

อิสราเอลโบราณได้รับการปลดปล่อยจากความเป็นทาสแห่งอียิปต์ และด้วยความไม่เชื่อฟัง
ทั้งราชอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้จึงถูกนำกลับไปสู่ความเป็นทาสอีกครั้ง คำพยากรณ์เหล่านี้ก้าวข้ามจาก
ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของอิสราเอลตามตัวอักษรในสมัยโบราณไปสู่อิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณในยุคปัจจุบัน
และด้วยเหตุนี้ แก่นเรื่องของความหมายเชิงพยากรณ์ทั้งปวงก็คือความเป็นทาส

คำพยากรณ์ในอิสยาห์บทที่เจ็ดนั้น อิสยาห์ได้นำเสนอต่อกษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้ายในปี 742BC
เมื่อกำลังมีการซีให้เห็นถึงสงครามกลางเมืองที่ใกล้จะเกิดขึ้นระหว่างฝ่ายเหนือกับฝ่ายใต้
อาณาจักรฝ่ายใต้ของอาหัสคือแผ่นดินอันรุ่งเรืองตามตัวอักษรของอิสราเอลโบราณ ในปี 1798 แผ่นดินอันรุ่ง
เรืองฝ่ายจิตวิญญาณแห่งคำพยากรณ์พระคัมภีร์เริ่มปกครองในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์พระคัมภีร์

เมื่อช่วงเวลาเจ็ดทศวรรษที่ล่วงเลยผ่านไปจนถึงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 1844 ก็มีดังเช่นในประวัติศาสตร์ของกษัตริย์อาห์ส คือมีสงครามกลางเมืองที่ใกล้จะเกิดขึ้น ภายในปี 1844 ความปั่นป่วนของพรรคการเมืองที่แตกแยกออกและก่อตั้งพันธมิตรได้เกือบจะคลี่คลายลงอย่างสมบูรณ์เป็นสองชนชั้นแห่งแนวโน้มทางการเมือง ในแง่ของระบบทาส พรรคเดโมแครตสนับสนุนระบบทาส และพรรครีพับลิกันคัดค้านระบบทาส ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงการเริ่มต้นของสงครามกลางเมืองในปี 1860 กระบวนการพัฒนาไปสู่สองชนชั้นของพรรคการเมืองได้ยุติลงแล้ว

อาห์สเป็นตัวแทนของแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ตามตัวอักษร และด้วยเหตุนี้จึงเป็นแบบของแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ฝ่ายจิตวิญญาณ ประวัติของอาห์สเป็นแบบของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ ซึ่งคำพยากรณ์ได้ถูกประกาศในปี 742 ก่อนคริสตกาล ฉะนั้นจึงเป็นแบบของประวัติศาสตร์ที่คำพยากรณ์นั้นสิ้นสุดลง ในประวัติศาสตร์ช่วงเริ่มต้นนั้น อาณาจักรฝ่ายเหนือซึ่งประกอบด้วยสิบเผ่าได้แยกตัวออกจากอีกสองเผ่าที่เหลือ เพื่อประท้วงต่อการปกครองที่พระเจ้าได้ทรงสถาปนาไว้เหนือสองเผ่าทางใต้ สิบเผ่าทางเหนือได้ก่อตั้งสัมพันธมิตรกับซีเรีย ซึ่งเป็นแบบของพันธมิตรระหว่างสมาพันธ์รัฐฝ่ายใต้กับอำนาจหนึ่งซึ่งมีซีเรียเป็นสัญลักษณ์แทน

บทสรุปโดยย่อนี้ชี้ให้เห็นว่า “เจ็ดเวลา” แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก เป็นพระสัญญาแห่งพันธสัญญาที่กำหนดไว้ล่วงหน้าถึงทั้งพระพรสำหรับการเชื่อฟัง หรือ “คำสาป” แห่งการเป็นทาสสำหรับการไม่เชื่อฟัง ราชอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ได้เริ่มต้นร่วมกันในฐานะชนชาติเดียวกันซึ่งได้รับการช่วยให้พ้นจากความเป็นทาส เพียงเพื่อจะถูกนำกลับเข้าไปสู่ความเป็นทาสอีกครั้งเมื่อถึงวาระสิ้นสุดของแต่ละอาณาจักรนั่นเอง

หกสิบห้าปี ณ ตอนปลายของคำพยากรณ์เรื่องความเป็นทาสเหล่านั้น ได้สิ้นสุดลงพร้อมกับอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ฝ่ายจิตวิญญาณ ณ ศูนย์กลางโดยแท้ของสงครามกลางเมืองระหว่างฝ่ายเหนือกับฝ่ายใต้ คู่ปฏิบัติกันในสงครามกลางเมืองนั้นคืออาณาจักรหนึ่งซึ่งได้ก่อตั้งสมาพันธ์รัฐขึ้นและแยกตัวออกจากรัฐบาลที่ทรงสถาปนาไว้โดยพระเจ้า ซึ่งตั้งอยู่ในอาณาจักรฝ่ายตรงข้าม

ตั้งแต่ปี 1798 เป็นต้นมาจนถึงสงครามกลางเมือง เขาแห่งลัทธิสาธารณรัฐนิยมถูกนำเข้าสู่กระบวนการหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดฝ่ายตรงข้ามทางการเมืองสองจำพวก อันเป็นตัวแทนของสองด้านแห่งประเด็นเรื่องความเป็นทาส ฝ่ายตรงข้ามที่สนับสนุนความเป็นทาสและมุ่งจะคงการปฏิบัติแห่งความเป็นทาสไว้เป็นฝ่ายพ่ายแพ้ในการต่อสู้ครั้งนั้น

ตั้งแต่ปี 1798 เป็นต้นไปจนถึงสงครามกลางเมือง เขาแห่งโปรเตสแตนต์ถูกนำเข้าสู่กระบวนการซึ่งก่อให้เกิดคู่ปฏิบัติทางศาสนาสองฝ่าย อันเป็นตัวแทนของสองด้านแห่งประเด็นเรื่องทาส ปฏิบัติฝ่ายสนับสนุนการมีทาสซึ่งพยายามอ้างความเข้าใจดั้งเดิมของคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเป็นทาสไว้ได้พ่ายแพ้ในการต่อสู้

ในปี 1863 เขาแห่งลัทธิสาธารณรัฐได้ประสบผลสำเร็จในการปฏิเสธการปฏิบัติของระบบทาส

ในปี 1863 เขาแห่งโปรเตสแตนต์ได้ประสบความสำเร็จในการปฏิเสธคำพยากรณ์เรื่องการเป็นทาส.

โดยการกระทำเช่นนั้น พวกเขาได้ปฏิเสธงานของมิลเลอร์ ผู้เป็นเอเลียห์สำหรับยุคสมัยของเขา และโดยการกระทำเช่นนั้น พวกเขายังได้ปฏิเสธ “คำปฏิญาณของโมเสส” ซึ่งเป็นศิลาฤกษ์สำหรับยุคสมัยของพวกเขาด้วย ดังนั้น โมเสสและเอเลียห์จึงถูกปฏิเสธในเวลานั้น

ก่อนที่จะกลับมาอีกในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

อัลฟาและโอเมกา นักภาษาศาสตร์อันทันสมัย

ได้ทรงจารึกพระลายมือชื่ออันเป็นพระเจ้าของพระองค์ไว้ตลอดทั่วคำพยากรณ์เรื่องเวลาแห่ง

“คำปฏิญาณของโมเสส” ซึ่งพระองค์เองได้ทรงประกาศในฐานะปัลโมนี ผู้ทรงนับจำนวนอันทันสมัย

หากท่านทั้งหลายจะไม่เชื่อ แน่แท้ท่านทั้งหลายก็จะไม่ตั้งมั่นอยู่ได้